



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Epiphonéma ex Thomâ de Kempis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

Epiphonéma

ex

Thoma de Kempis, de Imitatione Christi, perillustri in toto terrarum Orbe Ascetâ.

CAPUT XI.

Libri Secundi

De paucitate amatorum Crucis Jesu.

1. **H**abet JESUS nunc multos amatores regni sui cœlestis, sed paucos bajulatores suæ crucis.

Multos habet desideratores consolationis, sed paucos tribulationis.

Plures invenit socios mensæ, sed paucos abstinentiæ.

Omnes cupiunt cum eo gaudere, pauci volunt pro eo aliquid sustinere.

Multi Jesum sequuntur usque ad fractionem panis; sed pauci usque ad bibendum calicem passionis.

Multi miracula ejus venerantur, pauci ignominiam crucis sequuntur.

Multi Jesum diligunt, quamdiu ad-versa non contingunt. Aa 5 Mul-

Multi illum laudant & benedicunt, quamdiu consolationes aliquas ab ipso percipiunt.

Si autem Jesus se absconderit, & modicum eos reliquerit, aut in quæmoniam, vel in dejectionem nimiam cadunt.

Qui autem JESUM propter JESUM & non propter suam propriam aliquam consolationem diligunt, ipsum in omni tribulatione & angustia cordis, sicut in summa consolatione benedicunt.

Etsi numquam eis consolationem dare vellent, ipsum tamen semper laudarent, & semper gratias agere vellent.

3. O quantum potest amor Jesu purus nullo proprio commodo, vel amore permixtus!

Nonne omnes mercenarii sunt dicendi, qui consolationes semper querunt.

Nonne amatores sui magis, quam Christi probantur, qui sua commoda & lucra semper meditantur?

Ubi

Ubi invenietur talis, qui velit De
servire gratis?

4. Rarò invenitur tam spiritualis al-
quis, qui omnibus sit nudatus.

Nam verum pauperem Spiritu, &
ab omni creatura nudum, quis inve-
niet? Procul de ultimis finibus pretium
ejus.

Si dederit homo omnem substantiam
suam adhuc nihil est.

Et si fecerit pœnitentiam magnam,
adhuc exiguum est.

Et si apprehenderit omnem scienti-
am, adhuc longe est.

Et si habuerit virtutem magnam, &
devotionem nimis ardentem, adhuc
multum sibi deest: scilicet unum, quod
sibi summè necessarium est.

Quid illud? ut omnibus relictis se re-
linquant, & à se totaliter exeat, nihil-
que de privato amore retineat.

Cumque omnia fecerit, quæ facien-
da noverit, nil se fecisse sentiat.

5. Non grande ponderet, quod gran-
de æstimari possit: sed in veritate ser-
vum inutilem se pronuntiet, sicut Ve-
ritas ait: *Cum feceritis omnia, quæ præ-*
cepta

cepta sunt vobis, dicite Servi inutiles sumus.

Tunc verè pauper, & nudus spiritu esse poterit, & cum Propheta dicere;
Quia unicus & pauper sum ego.

Nemo tamen isto ditior, nemo potentior, nemo liberior; qui se & omnia relinquere scit, & ad infimum se ponere.

Caput XII.

De regia via sanctæ Crucis.

DUrus multis videtur hic sermo: *Abnega te ipsum, tolle Crucem tuam, & sequere Jesum.*

Sed multò durius erit, audire illud extremum verbum: *Discedite à me maledicti in ignem æternum.*

Qui enim libenter audiunt, & sequuntur verbum crucis; tunc non timebunt ab auditione æternæ damnationis,

Hoc signum Crucis erit in Cælo, cum Dominus ad iudicandum venerit.

Tunc omnes servi Crucis, qui se Crucifixo conformaverunt in vita, accedent

cedent ad Christum iudicem cum magna fiducia.

2. Quid igitur times tollere crucem, per quam itur ad regnum?

In cruce salus, in cruce vita, in cruce protectio ab hostibus.

In cruce confusio supernæ suavitatis, in cruce robur mentis; in cruce gaudium Spiritus.

In cruce summa virtutis, in cruce perfectio sanctitatis.

Non est salus animæ, nec spes æternæ

Tolle ergo crucem tuam, & sequere Jesum, & ibis in viam æternam.

Præcessit ille bajulans sibi crucem & mortuus est pro te in cruce: ut & tu tuam portes crucem, & mori affectes in cruce.

Quia si commortuus fueris, etiam cum illo pariter vives. Et si socius fueris pœnæ, eris & gloriæ.

3. Ecce in cruce totum constat, & in moriendo totum jacet: & non est alia vita ad vitam, & ad veram internam pacem, nisi via sanctæ crucis, & quotidianæ mortificationis.

Amē

Ambula ubi vis , quære quodcumque volueris : & non inuenies altiore[m] viam infra , nisi viam sanctæ crucis.

Dispone & ordina omnia secundum tuum velle & videre : & non inuenies , nisi semper aliquid pati debere , aut spontè aut invitè ; & ita crucem semper inuenies.

Aut enim in corpore dolorem senties , aut in anima Spiritus tribulationem sustinebis.

4. Interdum à Deo relinquêris , interdum à proximo exercitaberis : & quod amplius est , sæpè tibi met ipsi grauis eris.

Nec tamen aliquo remedio , vel solatio liberari seu alleviari poteris ? sed donec Deus voluerit , oportet ut sustineas.

Vult enim Deus , ut tribulationem sine consolatione pati discas , & ut illi totaliter te subicias , & humilior ex tribulatione fias.

Nemo ita cordialiter sentit passionem Christi , sicut is , cui contigerit similia pati.

Crux

Cruce ergo semper parata est, & ubique te expectat.

Non potes effugere, ubicunque concurreris; quia ubicunque veneris, te ipsum invenies.

Converte te supra, converte te infra: converte te extra, converte te intra: & in his omnibus invenies crucem:

Et necesse est te ubique tenere patientiam, si internam vis habere pacem, & perpetuam promereri coronam.

5. Si libenter crucem portas, portabit te, & ducet & desideratum finem, ubi scilicet finis patiendi erit, quamvis hic non erit.

Si invitè portas, onus tibi facis, & te ipsum magis gravas: & tamen oportet ut sustineas.

Si abjicis unam crucem, aliam procul dubio invenies, & forsitan gravio-rem.

6. Credis tu evadere, quod nullus mortalium potuit præterire? quit sanctorum in mundo sine cruce & tribulatione fuit?

Nec

Nec enim Jesus Christus, Dominus noster, una hora sine dolore passionis fuit, quamdiu vixit, *Oportebat [ait] Christum pati, & resurgere à mortuis, & ita intrare in gloriam suam.*

Et quomodo tu aliam viam quæris, quàm hanc regiam viam, quæ est via sanctæ crucis;

7. Tota vita Christi, crux fuit & martyrium; & tu quæris requiem & gaudium;

Erras, erras, si aliud quæris, quàm pati tribulationes, quia tota ista vita mortalis, plena est miseriis, & circumsignata crucibus.

Et quanto altius quis in Spiritu profecerit, tantò graviores sæpe cruces inveniet, quia exilii sui pœna, magis ex amore crescit.

8. Sed tamen, iste sic multipliciter afflictus, non est sine levamine consolationis: quia fructum maximum sibi sentit accrescere ex sufferentia suæ crucis.

Nam dum sponte se illi subjicit, omne onus tribulationis in fiduciam divinæ

divinæ consolationis convertitur.

Et quantò magis per afflictionem atteritur, tantò spiritus amplius per internam gratiam roboratur.

4. Et nonnunquam in tantum confortatur ex affectu tribulationis & adversitatis ob amorè conformitatis crucis Christi, ut se sine dolore & tribulatione esse non vellet: quoniam tantò se acceptiorem Deo credit, quantò plura & graviora pro eo perferre poterit.

Non est istud hominis virtus, sed gratia Christi, quæ tanta potest & agit in carne fragili; ut quod naturaliter semper abhorret & fugit, hoc fervore spiritus aggrediatur & diligat.

9. Non est secundum hominem crucem portare, crucem amare, corpus castigare & servituti subicere: honores fugere, contumelias libenter sustinere, seipsum despiciere & despici optare: adversa quæque cum damnis perpeti, & nihil prosperitati in hoc mundo desiderare.

Bb

Sed

Sed si ad teipsum respicis : nihil huiusmodi ex te poteris.

Sed si in Domino confidis , dabitur fortitudo de cœlo , & subicientur ditioni tuæ mundus & caro.

Sed nec inimicum diabolum timebis, si fueris fide armatus, & cruce Christi signatus.

10. Pone te ergo , sicut bonus & fidelis servus Christi, ad portandam viriliter crucem Domini tui, pro te ex amore crucifixi.

Præparate ad toleranda multa ad-versa & varia incommoda, in hac misera vita: quia sic tecum erit, ubicumque fueris: & sic reverà invenies, ubicumque latueris.

Oportet ita esse: & non est remedium evadendi à tribulatione malorum & dolore , quàm ut te patiaris.

Calicem Domini affectanter bibe, si amicus ejus esse , & partem cum eo habere desideras.

Consolationes Deo committe: faciat ipse cum talibus, sicut sibi magis pla-cuerit.

Tu

Tu verò, pone te ad sustinendum tribulationes, & reputa eas maximas consolationes; quia non sunt condignæ passionibus hujus temporis, ad futuram gloriam promerendam, etiam si solus omnes posses sustinere.

11. Quando ad hoc veneris, quod tribulatio tibi dulcis est, & sapit pro Christo: tunc bene tecum esse æstima, quia venisti paradysum in terra.

Quamdiu pati grave tibi est, & fugere quæris; tamdiu malè habebis, & sequetur te ubique fuga tribulationis.

12. Si ponis te, ad quod esse debes, videlicet ad patiendum & moriendum, fiet citò melius, & pacem invenies.

Etiam si raptus fueris usque ad tertium cælum cum Paulo, non es propterea securatus de nullo contrario patiendo *Ego* (inquit Jesus) *ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati.*

Pati ergo tibi remanet, si Jesum diligere, perpetuò illi servire placet.

13. Utinam dignus esses aliquid pro nomine Jesu pati; quàm magna gloria remaneret tibi, quanta exultatio omnibus

nibus Sanctis Dei, quanta quoque ædificatio esset proximi.

Patientiam quidem omnes recommendant: sed heu! quàm paucissimi, qui pati desiderant.

Meritò deberes libenter modicum pati pro Christo, cùm multi graviora patiuntur pro mundo.

14. Scias pro certo, quia morientem te oportet ducere vitam. Et quando quisque plus sibi moritur, tantò magis Deo vivere incipit.

Nemo aptus est ad comprehendendum cælestia, nisi se submiserit ad portandum pro Christo adversa.

Nihil Deo acceptius, nihil tibi salubrius mundo isto, quàm libenter pati pro Christo.

Et si eligendum tibi esset magis optare deberes, pro Christo adversa pati, quàm multis consolationibus recreari: quia Christo similior es, & omnibus Sanctis conformior.

Non enim stat meritum nostrum, & protectus status nostri, in multis suavitatibus & consolationibus: sed potius

in

in magnis gravitatibus & tribulationibus perferendis.

15. Si quidem aliquid melius & utilis saluti hominum, quam pati, fuisset; Christus utique verbo & exemplo ostendisset.

Nam & sequentes se discipulos, omnesque eum sequi cupientes, manifestè ad crucem portandam hortatur, dicens: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam & sequatur me.*

Omnibus ergo perlectis & scrutatis, sit hæc conclusio finalis: *Quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.*

F I N I S

B 3

